

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 25 november 2009 in zaak nr. 09/38600 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 oktober 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 november 2009, verzonden op 26 november 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 december 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, zijn de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen bevoegd, op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

In paragraaf A3/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover thans van belang, is als uitgangspunt neergelegd dat een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens mag worden aangenomen, als sprake is van aanwijzingen uit eigen onderzoek van de politie.

2.2. De eerste grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat de staandehouding van de vreemdeling onrechtmatig moet worden geacht omdat niet kan worden vastgesteld dat ten tijde van de staandehouding, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf was, nu het proces-verbaal van bevindingen van 28 oktober 2009 (hierna: het proces-verbaal) niet vermeldt op welke data de meldingen en informatie zijn binnengekomen op basis waarvan dat vermoeden is ontstaan. Volgens de staatssecretaris miskent de rechtbank aldus dat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf is ontstaan op basis van aanwijzingen uit eigen onderzoek van de politie, in welk geval de directe aanleiding voor het starten van het onderzoek niet van belang is. De staandehouding was derhalve niet onrechtmatig, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. Uit het proces-verbaal blijkt, voor zover thans van belang, dat het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, naar aanleiding van zowel bij dit korps als bij het regionaal politiekorps Rotterdam-Rijnmond binnengekomen informatie, op 1 juli 2009 een opsporingsonderzoek, gericht

op mensensmokkel dan wel mensenhandel, is gestart. Naar aanleiding van uit dat onderzoek voortgekomen informatie is op 20 oktober 2009 binnengetroten op het adres te alwaar de vreemdeling is staandegehouden. De vreemdeling is derhalve aangetroffen en staandegehouden naar aanleiding van informatie verkregen uit het politieonderzoek dat op 1 juli 2009 is gestart. Die informatie leverde een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf op, op grond waarvan de vreemdeling krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 kon worden staandegehouden ter vaststelling van haar identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Dat het proces-verbaal niet ook de data van de informatie verkregen uit het politieonderzoek vermeldt, kan daaraan niet afdoen. Die data zijn voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de staandehouding niet relevant.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de staatssecretaris overigens heeft aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 20 oktober 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat ten aanzien van haar het zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn naar China vanaf het moment van inbewaringstelling heeft ontbroken omdat de staatssecretaris reeds toen wist dat zij niet beschikte over een origineel paspoort en derhalve niet zou kunnen worden uitgezet.

2.4.1. Er bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de staatssecretaris, reeds omdat de vreemdeling uit China afkomstig is, bij voorbaat heeft moeten aannemen dat het zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn ontbreekt. Hoewel, gelet op de huidige houding van de Chinese autoriteiten, het zicht op uitzetting binnen redelijke termijn ontbreekt in geval de staatssecretaris is aangewezen op de medewerking van die autoriteiten voor het verkrijgen van de voor de uitzetting van een vreemdeling benodigde reisdocumenten, betekent dat niet dat dat zicht ook ontbreekt in een geval waarin de medewerking van de Chinese autoriteiten niet geboden is.

2.4.2. De vreemdeling heeft geen geldig identiteitsbewijs overgelegd. Uit het dossier blijkt dat de vreemdeling een pasje van Holland Casino bezit dat alleen op vertoon van een geldig identiteitsbewijs kan worden verkregen. Uit navraag door de staatssecretaris bij Holland Casino is gebleken dat dit bedrijf beschikt over een kopie van het door de vreemdeling getoonde identiteitsbewijs. Hieruit kan worden afgeleid dat de vreemdeling op enig moment gedurende haar verblijf in Nederland in het bezit is geweest van een identiteitsbewijs. Uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 20 oktober 2009 blijkt dat de vreemdeling heeft verklaard dat haar paspoort is gestolen. Uit de twee processen-verbaal van verhoor van 20 oktober 2009 blijkt dat zij heeft verklaard dat zij haar paspoort heeft

meegegeven aan de mensensmokkelaar die haar naar Nederland heeft gebracht. Nu de vreemdeling tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en geen van deze verklaringen met gegevens of bescheiden heeft gestaafd, ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris reeds ten tijde van de inbewaringstelling had moeten aannemen dat zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn op voorhand ontbrak. Voorts heeft de staatssecretaris gelet op het pasje van Holland Casino aanleiding mogen zien om te onderzoeken of de vreemdeling zonder de medewerking van de Chinese autoriteiten kon worden uitgezet. De maatregel is met ingang van 26 oktober 2009 opgeheven wegens het prevaleren van andere belangen. Onder deze omstandigheden ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat het zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn tijdens de bewaring heeft ontbroken.

2.5. Voor zover de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarendheid heeft betracht ten aanzien van de voorbereiding van haar uitzetting, overweegt de Afdeling dat de vreemdeling op 20 oktober 2009 in bewaring is gesteld, dat vervolgens op dezelfde dag een identiteitsgehoor heeft plaatsgevonden en dat de maatregel op 26 oktober 2009 is opgeheven. Reeds hierom bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.

2.6. Voor zover de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd dat niet valt in te zien waarom het verslag van het volgens de staatssecretaris gehouden intakegesprek voor een zogeheten B9-procedure zich niet in het dossier bevindt, overweegt de Afdeling dat de staatssecretaris heeft verklaard dat op 20 oktober 2009 in het kader van een mogelijke B9-procedure een intakegesprek is gevoerd met de vreemdeling en dat daaruit onvoldoende aanknopingspunten zijn gebleken om een dergelijke procedure te starten. De vreemdeling heeft niet gemotiveerd waarom aanleiding bestaat om aan die verklaring van de staatssecretaris te twijfelen. Onder die omstandigheden ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat, wegens het ontbreken van een verslag van het intakegesprek in het dossier van de vreemdeling, de maatregel onrechtmatig is.

2.7. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.8. Gelet op het vorengaande, zal de Afdeling het beroep tegen de inbewaringstelling alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 25 november 2009 in zaak nr. 09/38600;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid van mr. D. van Leeuwen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

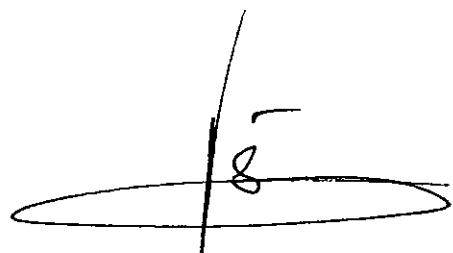
w.g. Van Leeuwen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 maart 2010

373-595.

Verzonden: 5 maart 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

Postadres Postbus 2287
10009 AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door C. Boer, de
Telefoon 0900-8844
Fax 020-5596270
V-nummer / Zaak / Zaak - 20/10/2009
Datum 20/10/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Cindy Boer, de, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : vrouwelijk

IND lokatie:	6320 13 1109		
Dossiernr:	6320 13 1109		
Ulad ontvangstdatum:			
Briefnr:			
ND ontvangst datum:	21 OKT. 2009		
Registratie in naam m.d.w.:			
INDIS datum:			unit:
Invoer- naam m.d.w.:			
controle datum:			unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- geen middelen van bestaan heeft.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 20/10/2009
Tijd : 17:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
C. Boer, de

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelings uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 09/38600

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

V-nr:

in het geding tussen:

geboren op _____, van Chinese nationaliteit, eiseres,
gemachtigde: mr. M.I. Vennik, advocaat te Amsterdam

en:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.S. Mol, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het
Ministerie van Justitie.

I. Procesverloop

Op 20 oktober 2009 is eiseres op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 22 oktober 2009 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Op 26 oktober 2009 is de maatregel van bewaring opgeheven.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 28 oktober 2009. Eiseres is daar vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

De rechtbank heeft de zaak ter zitting aangehouden en verweerder verzocht nadere inlichtingen te verschaffen. Bij faxbericht van 29 oktober 2009 heeft verweerder een nadere reactie ingezonden. Bij faxbericht van 30 oktober 2009 heeft eiseres op verweerdters faxbericht gereageerd. Partijen hebben de rechtbank toestemming gegeven de zaak zonder nadere zitting af te doen, waarop de rechtbank het onderzoek heeft gesloten.

2. Overwegingen

1. Eiseres heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. De staandehouding van eiseres is onrechtmatig, nu er ten tijde van de staandehouding naar objectieve maatstaven gemeten geen redelijk vermoeden was dat eiseres illegaal in Nederland verbleef. Er waren hiertoe geen concrete en objectieve aanwijzingen. Dat eiseres zelf heeft verklaard onrechtmatig in Nederland te verblijven, maakt dit niet anders, nu zij hiernaar eerst werd gevraagd en er daarvoor al een redelijk vermoeden van illegaal verblijf behoorde te zijn. Voorts is de machtiging waarmee is binngetreden niet aanwezig in het dossier. Gelet op het voorgaande is het binnentreden, de staandehouding en hierdoor eveneens de aansluitende bewaring onrechtmatig. Verder was er geen zicht op uitzetting van eiseres binnen een redelijke termijn naar China. Ten slotte heeft verweerder onvoldoende voortvarend gehandeld, aangezien hij sinds de inbewaringstelling op 20 oktober 2009 geen uitzettingshandeling heeft verricht. Verder valt niet in te zien waarom de stukken, met betrekking tot het volgens verweerder gehouden intakegesprek voor een eventuele B9-procedure, zich niet in het dossier bevinden. Hierdoor kan niet getoetst worden of verweerder zorgvuldig heeft gehandeld.

2. Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Uit het proces-verbaal van 28 oktober 2009 blijkt dat de staandehouding rechtmatig is geschied. Er was zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn. Eiseres had een pas van Holland Casino in haar bezit. Om een dergelijke pas te verkrijgen is een identiteitsbewijs nodig. Verweerder heeft navraag gedaan en contact opgenomen met Holland Casino en een kopie van het identiteitsbewijs was aanwezig. Voorts heeft verweerder voldoende voortvarend gehandeld. Op 20 oktober 2009 is eiseres gehoord in het kader van een mogelijke B9-procedure. De inhoud van het intakegesprek bood echter onvoldoende aanknopingspunten om een dergelijke procedure op te starten. Op 23 oktober 2009 is eiseres overgeplaatst naar het detentiecentrum te Zeist.

De rechtbank overweegt het volgende.

3. De rechtbank stelt vast dat de bewaring na de indiening van het beroep is opgeheven. Thans moet worden beoordeeld of er gronden zijn om schadevergoeding toe te kennen.

3.1. Uit het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van 28 oktober 2009, blijkt dat er op 1 juli 2009, onder leiding van een officier van justitie te Amsterdam, een opsporingsonderzoek is gestart onder de projectnaam ' , gericht op mensenhandel dan wel mensensmokkel. De aanleiding voor dit onderzoek was bij de regiopolitie Amsterdam-Amstelland binnengekomen informatie betreffende het telefoonnummer ten name van die genoemd werd in een 'meld misdaad anoniem melding', waarbij voorts gemeld werd dat Chinese vrouwen door een vrouw genaamd naar Nederland worden gesmokkeld om illegaal werk te verrichten. Dit telefoonnummer werd, blijkens het proces-verbaal, tevens genoemd in twee anonieme brieven, betreffende illegale prostitutie op het adres welke bij de Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond waren binnengekomen en naar de Regiopolitie Amsterdam - Amstelland zijn doorgestuurd. Uit het proces-verbaal van 28 oktober 2009 blijkt verder dat op het adres het bedrijf is gevestigd en dat dit bedrijf wordt geleid door twee met name genoemde personen, die in verschillende rapportages van de politie Amsterdam voorkomen als gastheer en gastvrouw van massagesalons. Bij een

(eerdere) controle in één van deze salons waren drie Thaise dames aangetroffen. De aanleiding voor het onderzoek was ten slotte een melding die bij de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond was binnengekomen en die inhield dat op het adres

te een massagesalon is gevestigd en dat na sluitingstijd Chinese vrouwen gedwongen worden zich te prostitueren.

3.2. In het kader van voormeld onderzoek is inspecteur van politie C.T. Smeekes, onder leiding van de hulpofficier van justitie en voorzien van een machtiging, op dinsdag 20 oktober 2009 omstreeks 14:04 uur het pand te Amsterdam binnentreden ter aanhouding op grond van artikel 55, tweede lid, van het wetboek van Strafvordering (WvSv) evenals ter eventuele staandehouding van illegale personen op grond van de Vw 2000.

3.3. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het binnentreden is geschied zowel op basis van een strafrechtelijk onderzoek, als ter aanwending van bevoegdheden op grond van de Vw 2000. Het binnentreden heeft dan ook met twee doelen plaatsgevonden, namelijk het strafrechtelijk onderzoek naar twee verdachten en daarnaast de staandehouding van illegale personen die (mogelijk) op het adres zouden worden aangetroffen.

3.4. Met betrekking tot de beroepsgrond van eiseres dat het binnentreden en de staandehouding onrechtmatig zijn, overweegt de rechtbank als volgt. De rechtmatigheid van het binnentreden ter uitvoering van het strafrechtelijk onderzoek staat niet ter toetsing aan de vreemdelingenrechter. Het vorenstaande laat echter onverlet dat de rechtbank de rechtmatigheid van het binnentreden ter aanwending van de bevoegdheden neergelegd in de Vw 2000 zal dienen te toetsen wanneer daarover, zoals in dit geval, door de vreemdeling is geklaagd.

3.5. Ten aanzien van het binnentreden ter aanwending van de bevoegdheden, neergelegd in de Vw 2000, overweegt de rechtbank dat, zelfs indien het binnentreden niet volgens de daarvoor geldende voorschriften zou zijn gegaan, dit in het onderhavige geval niet kan leiden tot het oordeel dat hierdoor de staandehouding en de daaropvolgende inbewaringstelling van eiseres onrechtmatig is. Dit kan immers slechts het geval zijn indien eiseres is getroffen in een belang dat de overtreden voorschriften beogen te beschermen. In casu is het te beschermen belang het in artikel 12 van de Grondwet verankerde huisrecht, dat het ongestoord verblijf in een ruimte die tot exclusief verblijf voor een persoon of meerdere in een gemeenschappelijke huishouding levende personen ingericht en bestemd is, garandeert. Op grond van het dossier en het verhandelde ter zitting stelt de rechtbank vast dat eiseres niet in het pand aan de woonde. Dit brengt met zich dat, zelfs indien het binnentreden niet volgens de daarvoor geldende voorschriften zou zijn geschied, hiermee het huisrecht van de (mogelijke) bewoner is geschonden en niet dat van eiseres. Naar het oordeel behoeft hetgeen eiseres omtrent de rechtmatigheid van de binnentreding heeft aangevoerd dan ook geen verdere bespreking.

3.6. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat de staandehouding onrechtmatig was, omdat er geen vermoeden van illegaal verblijf bestond, overweegt de rechtbank het volgende. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 zijn, voor zover van belang, de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen bevoegd op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

3.7. In hoofdstuk A3/3.3.3 van de Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000, voor zover thans van belang, is als uitgangspunt neergelegd dat een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens mag worden aangenomen, indien sprake is van concrete (anonieme) tips over illegale vreemdelingen.

3.8. Uit het proces-verbaal van 28 oktober 2009 kan worden afgeleid dat eiseres, nadat de politie het pand was binnengetroten, is benaderd en direct is gevraagd naar haar verblijfsstatus. Eiseres heeft toen in de Chinese taal verklaard dat zij illegaal in Nederland verbleef. Tevens bleek na bevraging in de politicsystemen over de verblijfsrechtelijke status van eiseres, dat zij inderdaad illegaal in Nederland verbleef.

3.9. Nu uit het proces-verbaal blijkt dat de controle op de identiteit van eiseres heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid, als neergelegd in artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000, en zodanige controle eerst kan plaatsvinden, indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, als bedoeld in het hiervoor genoemde artikellid, ligt thans ter beoordeling voor of een dergelijk vermoeden aanwezig was.

3.10. De rechtbank stelt vast dat het proces-verbaal van 28 oktober 2009, dat verweerder de rechtbank na aanhouding van de behandeling van de zaak heeft doen toekomen, vermeldt dat de hiervoor onder 3.1 weergegeven informatie en meldingen bij de regiopolitie Amsterdam-Amstelland en bij de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond waren binnengekomen. Uit de stellingen van verweerder kan worden afgeleid dat op basis van deze informatie ten aanzien van de personen die in het pand verbleven, waaronder eiseres, volgens verweerder een redelijk vermoeden van illegaal verblijf kon worden aangenomen. Van belang is evenwel dat het proces-verbaal niet vermeldt op welke data deze meldingen en informatie zijn binnengekomen, zodat niet in rechte kan worden getoetst of de informatie wel voldoende actueel was. Dit brengt met zich dat hierdoor niet kan worden getoetst of er ten tijde van het onderzoek in het pand aan de maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten aanzien van de zich in dat pand bevindende personen, waaronder eiseres, kon worden aangenomen. De informatie kan immers ook (zeer) oude informatie betreffen op grond waarvan niet langer kan worden gesteld dat er ten tijde van het onderhavige onderzoek in het pand nog voldoende aanknopingspunten waren voor een redelijk vermoeden dat de in dat pand verblijvende mensen geen rechtmatig verblijf zouden hebben. Het voorgaande leidt ertoe dat de standhouding van eiseres onrechtmatig moet worden geacht.

3.11. Deze schending maakt de daaropvolgende inbewaringstelling echter eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Verweerder heeft geen bijzondere belangen gesteld op grond waarvan de onrechtmatigheid van de standhouding van eiseres geen gevolgen dient te hebben voor de rechtmatigheid van de bewaring. De rechtbank is van oordeel dat het standhouden van een vreemdeling zonder dat sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf een ernstig gebrek is en dat eiseres hierdoor ernstig in haar belangen is geschaad. De rechtbank acht de gronden van de bewaring in dit geval - het niet beschikken over een identiteitspapier, als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, het niet hebben van een vaste woon- of verblijfplaats, het zich niet hebben aangemeld bij de korpschef en het niet beschikken over middelen van bestaan - niet zodanig zwaarwegend dat de met de bewaring gediende belangen zwaarder wegen. De oplegging van de bewaring is dan ook niet gerechtvaardigd te achten.

3.12. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel vanaf aanvang, derhalve vanaf 20 oktober 2009, bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd was te achten. De rechtbank verklaart het beroep dan ook gegrond. De overige beroepsgronden behoeven geen bespreking.

4. De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiseres ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 105,- per dag dat eiseres op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest en tot een bedrag van € 80,- per dag dat eiseres in het huis van bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 555,-.

5. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 437,-, wegingsfactor 1).

Zaaknummer: AWB 09/38600 inzake

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 555,- (zegge: vijfhonderdvijfenvijftig euro), te betalen aan eiseres;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag groot € 874,- (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), te betalen aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 25 november 2009 door mr. A.J. Scheljde, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. J. van der Wielen, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: **26 NOV. 2009**Conc.: JW
Coll: ST
D: C
VK

Voor kopië conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 3 DEC 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. T.J.W. Visser
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 25 november 2009
met kenmerk 09/38600

Inzake:

met IND-kenmerk 6320.13.1109
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: M.I. Vennik
advocaat te (1076 CG) Amsterdam, aan het Stadionplein 25

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

Mw. Mr. T. Nauta
070-779 5438

1 Inleiding

De staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam van 25 november 2009, verzonden op 26 november 2009, met kenmerk Awb 09/38600 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 20 oktober 2009 gegrond heeft verklaard, het verzoek om schadevergoeding heeft toegewezen en de staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

Bij besluit van 20 oktober 2009 is aan verweerder de vrijheidsontnemende maatregel genoemd in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 opgelegd.

Bij besluit van 26 oktober 2009 is bovengenoemde maatregel opgeheven en is verweerder in vrijheid gesteld.

Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de staatssecretaris van Justitie

- 3.1. De staatssecretaris van Justitie (hierna: staatssecretaris) is van oordeel dat de vrijheidsontnemende maatregel van 20 oktober 2009 op rechtens juiste gronden is opgelegd. Met het oog daarop had het beroep tegen deze maatregel ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2. De staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina vier, in rechtsoverweging 2.3.10 van de bestreden uitspraak het volgende:

" 3.10. De rechtbank stelt vast dat het proces-verbaal van 28 oktober 2009, dat verweerder de rechtbank na aanhouding van de behandeling van de zaak heeft doen toekomen, vermeldt dat de hiervoor onder 3.1 weergegeven informatie en meldingen bij de regiopolitie Amsterdam – Amstelland en bij de regiopolitie Rotterdam – Rijnmond waren binnengekomen. Uit de stellingen van verweerder kan worden afgeleid dat op basis van deze informatie ten aanzien van de personen die in het pand verbleven, waaronder eiseres, volgens verweerder een redelijk vermoeden van illegaal verblijf kon worden aangenomen. Van belang is evenwel dat het proces-verbaal niet vermeldt op welke data deze meldingen en informatie zijn binnengekomen, zodat niet in rechte kan worden getoetst of de informatie wel voldoende actueel was. Dit brengt met zich dat hierdoor niet kan worden getoetst of er ten tijde van het onderzoek in het pand aan de naar objectieve maatstaven gemeten: een redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten aanzien van de zich in dat pand bevindende personen, waaronder eiseres, kon worden aangenomen. De informatie kan immers ook (zeer) oude informatie betreffen op grond waarvan niet langer kan worden gesteld dat er ten tijde van het onderhavige onderzoek in het pand nog voldoende aanknopingspunten waren voor een redelijk vermoeden dat de in dat pand verblijvende personen geen rechtmatig verblijf zouden hebben. Het

voorgaande leidt ertoe dat de staandehouding van eiseres onrechtmatig moet worden geacht."

Grief II

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina vier, rechtsoverweging 2.3.11 van de bestreden uitspraak het volgende:

" 3.12. Deze schending maakt de daarop volgende inbewaringstelling echter eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Verweerder heeft geen bijzondere belangen gesteld op grond waarvan de onrechtmatigheid van de staandehouding van eiseres geen gevolgen dient te hebben voor de rechtmatigheid van de bewaring. De rechtbank is van oordeel dat het staandehouden van een vreemdeling zonder dat sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf een ernstig gebrek is en dat eiseres hierdoor ernstig in haar belangen is geschaad. De rechtbank acht de gronden van de bewaring in dit geval – het niet beschikken over een identiteitspapier, als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, het niet hebben van een vaste woon- of verblijfplaats, het zich niet hebben aangemeld bij de korpschef en het niet beschikken over middelen van bestaan – niet zodanig zwaarwegend dat de met de bewaring gediende belangen zwaarder wegen. De oplegging van de bewaring is dan ook niet gerechtvaardigd te achten."

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.3.12, 2.4. en 2.5. op pagina vijf van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op grief I

- 3.6. De staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staandehouding van verweerder onrechtmatig moet worden geacht. Daartoe wijst hij op het volgende.
- 3.7. Uit het proces-verbaal van 28 oktober 2009 blijkt dat het politiekorps Amsterdam – Amstelland op 1 juli 2009 een opsporingsonderzoek is gestart. De aanleiding voor dit onderzoek was binnengekomen informatie bij zowel de regiopolitie Amsterdam – Amstelland, als bij de regiopolitie Rotterdam – Rijnmond. Uit dit onderzoek is naar voren gekomen dat op het adres
te het bedrijf "
" is gevestigd. Dit bedrijf wordt geleid door een echtpaar, dat met naam en adres wordt genoemd en in verschillende rapportmutaties van de politie Amsterdam voorkomt als gastheer en gastvrouw van massagesalons. Bij een controle in een van deze salons zijn drie Thaise dames aangetroffen. Gelet op deze informatie uit eigen onderzoek van de politie, is er binnengetroten op het eerder genoemde adres. De rechtbank heeft aldus miskend dat verweerder niet is staandegehouden naar aanleiding van een anonieme tip, doch naar aanleiding van aanwijzingen uit eigen onderzoek van de politie.
- 3.8. Krachtens het beleid als omschreven in A3/3.3. van de Vreemdelingencirculaire (verder: Vc) mag een redelijk vermoeden van illegaal verblijf mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens aangenomen worden indien er, onder andere, sprake is van aanwijzingen

uit eigen onderzoek van de politie. De directe aanleiding voor het opstarten van het politieonderzoek is hierbij niet relevant, zodat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de staandehouding van verweerder onrechtmatig is nu niet getoetst kan worden of de onderliggende informatie wel voldoende actueel was.

Toelichting op grief II

- 3.9. De staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de belangenafweging in het voordeel van verweerder dient uit te vallen.
- 3.10. Primair stelt de staatssecretaris zich op het standpunt dat, gelet op hetgeen hiervoor vermeld is onder punt 3.4 tot en met 3.6, de rechtbank ten onrechte is toegekomen aan het maken van een belangenafweging. Daar de staandehouding van verweerder niet onrechtmatig kan worden geacht, was er geen ruimte om een belangenafweging toe te passen.
- 3.11. Mocht uw Afdeling oordelen dat de rechtbank op juiste gronden is gekomen tot het maken van een belangenafweging dan stelt de staatssecretaris zich op het standpunt dat de gronden van de maatregel het besluit tot oplegging van de maatregel kunnen dragen. Het gegeven dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert blijkt naar het oordeel van de staatssecretaris duidelijk uit de maatregel van bewaring. Daarbij wordt in casu van belang geacht dat verweerder al zeven jaar illegaal in Nederland verblijft, nimmer heeft getracht haar verblijf in Nederland te legaliseren, arbeid verricht in strijd met de Wet Arbeid Vreemdelingen en de gronden van de maatregel niet zijn bestreden.
- 3.12. Gelet hierop had de belangenafweging in het voordeel van de staatssecretaris dienen uit te vallen.
- 3.13. De staatssecretaris is dan ook van mening dat de oplegging en de voortdurende van de maatregel van inbewaringstelling, tot aan de opheffing hiervan op 26 oktober 2009, in dit geval gerechtvaardigd was. Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook geoordeeld dat het beroep tegen de maatregel van 20 oktober 2009 gegrond was.
- 3.14. Voor zover door uw Afdeling nog zou worden toegekomen aan de vraag of zicht op uitzetting van verweerder naar China bestaat, wenst de staatssecretaris het navolgende op te merken.
- 3.15. De maatregel is opgelegd met het oog op de uitzetting. De staatssecretaris is in het bezit van een kopie van het paspoort van verweerder, deze was reeds opgeslagen in een van de systemen van de staatssecretaris. Nu er op een zeker moment een kopie is gemaakt van het paspoort van verweerder is het aannemelijk dat zij in staat moet worden geacht om dat paspoort te overleggen. Immers, op enig moment is verweerder in het bezit geweest van een geldig Chinees paspoort. Verweerder heeft niet gesteld of aangetoond dat zij niet meer over dat paspoort kan beschikken. Nu de staatssecretaris derhalve niet bij voorbaat is aangewezen op de medewerking van de Chinese autoriteiten voor het verkrijgen van de voor de uitzetting benodigde reisdocumenten, kan niet gesteld worden dat het zicht op uitzetting naar China ontbreekt.

Vgl.:

- *AbRS*, 19 november 2008, nr. 200807717/1, JV 2009/25

Justitie

4. Conclusie

De staatssecretaris concludeert tot *gegrondverklaring* van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 20 oktober 2009 ingestelde beroep.

Den Haag, 3 december 2009

Gemachtigde

Mr. T.J.W. Visser, Senior Procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 7082
telefax 070 - 779 5533